

I artikel 1 i aftalen hedder det, at »respekten for de demokratiske principper og de grundlæggende menneskerettigheder danner grundlag for begge parter interne og eksterne politik og udgør et væsentligt element i aftalen«. Aftalen indeholder også en klausul om opfyldelse af forpligtelser, som sætter Kommissionen i stand til at tage hensyn til udviklingen i menneskerettighedssituationen i Mexico og i medlemsstaterne som en væsentlig del af disse forbindelser, og der findes bestemmelser, hvorefter parterne kan reagere i tilfælde, hvor aftalens mål ikke respekteres.

Aftaleinstitutionerne er i øjeblikket det forum, hvor der finder en åben og produktiv dialog sted på alle niveauer: statschefer, ministre og højtstående tjenestemænd. Her kan Unionen udveksle synspunkter om bl.a. bilaterale og multilaterale anliggender og udviklingen i menneskerettighedssituationen hos begge parter. Kommissionen mener, at denne ordning er tilfredsstillende, og den søger for nærværende ikke yderligere foranstaltninger på dette område.

I september 2002 ratificerede Mexico »the Inter-American Convention on Forced Disappearance of Persons«. Kommissionen glæder sig over Mexicos ratifikation af konventionen, men da den er udarbejdet af Organisationen af Amerikanske Stater, har den ingen direkte håndhævelsesbeføjelser. Vi benytter imidlertid de eksisterende ordninger til at udveksle synspunkter og, når det er nødvendigt, til at ansøre vore partnere til på alle niveauer at respektere og gennemføre de forskellige aftaler og konventioner på menneskerettighedsområdet.

Kommissionen er klar over, at der forekommer visse former for straffrihed og fortsatte menneskerettighedskrænkelser, men den håber, at en bredere politisk dialog og et fokuseret samarbejde på dette område vil kunne bidrage til, at Mexicos igangværende reformbestrebelse kommer til at bære frugt.

(2004/C 78 E/0013)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0072/03

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(23. januar 2003)

Om: Risiciene i forbindelse med kød, der har været dybfrosset og derefter sælges i optøet tilstand som frisk kød, samt en forpligtelse til at advare forbrugere mod genindfrysning

1. Er det Kommissionen bekendt, at importeret dybfrosset kød sælges inden for EU i optøet tilstand som frisk kød, og f.eks. det i begyndelsen af 2002 fra Kina til Nederlandene importerede kaninkød, der blev solgt i supermarkeder ved juletid, men som viste sig at være fordærvet?
2. Kan Kommissionen tilslutte sig oplysningerne fra den nederlandske instans for varegodkendelse, ifølge hvilke det er ganske normalt, at dybfrosset kød bliver importeret og dernæst solgt som frisk kød, uden at køberne får noget at vide herom?
3. Er det Kommissionen bekendt, at det samme gør sig gældende med vildtlevende dyr, som i årets løb bliver skudt af jægere og først efter lang tids opbevaring i fryser bliver solgt som frisk kød i løbet af helligdagene ved årets slutning?
4. Kan Kommissionen bekræfte, at et sådant hændelsesforløb fremfor alt giver problemer, når køberen lægger det optøede kød i sin fryser, fordi det først skal konsumeres på et senere tidspunkt, hvorved kvaliteten hurtigt falder?
5. Er der medlemsstater i EU, hvor det nu er obligatorisk at anføre det på emballagen, at kødet allerede har været nedfrosset? I bekræftende fald hvilke medlemsstater?
6. Vil Kommissionen medvirke til, at det over alt i EU bliver obligatorisk ved salg af emballeret kød at sondre mellem kød, som tidligere har været opbevaret i dybfryser, og kød fra dyr, som er blevet slagtet kort tid forinden, samt at det bliver obligatorisk at advare mod genindfrysning af kød, som tidligere har været nedfrosset?

Kilde: »Rotterdams Dagblad« den 28. december 2002.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(17. marts 2003)

1. Kommissionen har ikke kendskab til klager over eller rapporter om markedsføring af fordærvet kaninkød, der er importeret fra Kina. Hvis noget sådant var blevet markedsført, må man gå ud fra, at de ansvarlige myndigheder i Nederlandene ville gennemføre passende beskyttelsesforanstaltninger.
2. Kommissionen har henvendt sig til de ansvarlige myndigheder i Nederlandene for at få oplysninger om den beskyldning, der er fremsat i punkt 2 i forespørgslen, og det ærede medlem vil få skriftligt svar om resultatet af denne henvendelse.
3. Kommissionen har ingen oplysninger om den påståede praksis i medlemsstaterne med hensyn til kød fra husdyr, kaninkød eller vildt.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 omhandler indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾. I artikel 2, stk. 1, er det et krav, at den anvendte mærkning ikke må vildlede købereren med hensyn til levnedsmidlets beskaffenhed eller tillægge det pågældende levnedsmiddel virkninger eller egenskaber, som det ikke har.

4. Nedfrysning af kød kan påvirke sansernes opfattelse af kødets udseende, lugt og smag. Optøning af nedfrosset kød fremkalder væske. En sådan væske virker fremmede på forekomsten af bakterier og kan styrke den mikrobiologiske ødelæggelse af kødet og øge væksten af patogene bakterier. Genindfrysning og en følgende genoptøning af kød kan fremskynde dette fænomen.

5. og 6. I Rådets direktiv 89/108/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler⁽²⁾ er det et krav, at sådanne dybfrostvarer skal omfatte en tydelig påskrift af typen »må ikke nedfryses efter optøning«. Med hensyn til kød fra fjerkræ er det i Rådets forordning (EØF) nr. 1906/90 af 26. juni 1990 om handelsnormer for fjerkræ⁽³⁾ fastlagt, at fjerkræ, der sælges som »ferske«, »frosne« eller »dybfrosne« altid skal bevares i denne tilstand.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989.

⁽³⁾ EFT L 173 af 6.7.1990.

(2004/C 78 E/0014)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0201/03

af Emilio Menéndez del Valle (PSE) til Kommissionen

(3. februar 2003)

Om: Voldelig adfærd af politiet i Gibraltar

Den 20. januar 2003 gennemførte Greenpeace-aktivister en fredelig aktion i en del af Algeciras-bugten, som Spanien betragter som spansk farvand, i protest mod tilstedeværelsen af olietankskibet »Vemamagna«, der er af enkeltskrogstypen og sejler under maltesisk flag.

Som bekendt er den offentlige opinion i Spanien og visse andre europæiske lande stærkt følsom over spørgsmål af denne art på baggrund af katastrofen med tankeren »Prestige« og i endnu højere grad efter ulykken den 21. januar 2003 i det selvsamme farvand ud for Algeciras, hvor en pram gik til bunds med over 1000 tons brændstof om bord.

Greenpeace-aktionen nød derfor stor mediebevågenhed. Journalister fra El País, El Mundo, Tele-5, Antena 3, RTVE, Canal Sur og Associated Press blev imidlertid under udøvelsen af deres arbejde voldeligt chikaneret og anholdt af Gibraltar-politiet (i et farvand, hvis status om ikke andet er omstridt i international ret), medens Tele-5's udsendte medarbejder modtog lussinger af en Gibraltar-betjent, som det fremgik af forsiden af El Mundo (21.1.2003).